

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 525/2014
04.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Грлигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ш.Ф., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Г.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 333/2013 од 08.11.2013. године и Вишег суда у Новом Саду Кж 18/14 од 10.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ш.Ф., адв. Г.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 333/2013 од 08.11.2013. године и Вишег суда у Новом Саду Кж 18/14 од 10.03.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр. 333/2013 од 08.11.2013. године окривљени Ш.Ф. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од четири месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде док је на основу одредбе члана 264. став 1. у вези члана 251. став 2. тачка 1. ЗКП-а обавезан да накнади трошкове

кривичног поступка и то трошкове вештачења, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж 18/14 од 10.03.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ш.Ф., а пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 333/2013 од 08.11.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ш.Ф., адв. Г.Р., због повреде закона - члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине и првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак да преиначи и првостепену и другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 485. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ш.Ф., адв. Г.Р., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП-а).

Када се захтев подноси због повреде закона - члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП-а), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног Ш.Ф., адв. Г.Р. у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева наводи да је на чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди погрешно примењен закон и то Кривични законик Републике Србије, из чега произилази да бранилац окривљеног указује на повреду Кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП-а, због које повреде је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, али не опредељује у чему се ова повреда састоји, већ по оцени Врховног касационог суда оспорава чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди наводима да суд у образложењу правноснажне пресуде на страни 8 нигде не наводи да ли је окривљени и којом својом радњом угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи критичном приликом.

Такође бранилац окривљеног Ш.Ф. у образложењу поднетог захтева за заштиту законитости наводи да у диспозитиву правноснажне пресуде стоје речи „тако угрозио јавни саобраћај да је тиме довео у опасност живот и тело људи, на тај начин што је ...“ док у образложењу на страни 8 није експлицитно или пак на други начин описао да је окривљени Ш.Ф. неким својим радњама угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи, а што све указује на став браниоца да првостепена пресуда садржи разлоге који су противречни изреци, односно да су ти разлози противречни одлучним чињеницама, чиме бранилац указује да су у побијаним правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а, које повреде не могу бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП-а.

Осим наведеног бранилац окривљеног Ш.Ф., у суштини у захтеву за заштиту законитости оспорава оцену изведених доказа пре свега налаза и мишљења вештака саобраћајне струке и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама, што Законик о кривичном поступку не предвиђа чланом 485. став 4. као разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално наведена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, из којих разлога је захтев за заштиту законитости, недозвољен, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Ш.Ф., адв. Г.Р. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**